

Mange bestræbelser bliver gjort for at etablere sig økonomisk, og vi har intet større ønske end at kunne forsørge os selv. Vore vinger ved vi kan bære, men vi ved måske ikke altid helt, hvor langt vi kan flyve, og det er jo netop udfordringen både for os selv og for vores omverden.

Tilliden til, at vi i det nye årtusind også økonomisk vil kunne stå på egne ben, er stor. Det kræver naturligvis et fortsat godt samarbejde med Danmark, men det kræver først og fremmest større og voksende krav til os selv. Med statsministerens ord: »Den grønlandske profil« – og lad mig tilføje: den grønlandske sjæl – vil i langt højere grad vokse sig synlig i det mere og mere globaliserede og internationaliserede samfund.

Imidlertid må dette ske med basis i vores egen identitet og vores egen folkesjæl. Uden fast forankring i vores egen historie og vore traditioner vil vore vinger stækkes, og vore ben måske begynde at ryste.

Så lad mig slutte af denne gang med at forsikre Tinget og dermed den danske befolkning om, at det grønlandske hjemmestyre og den grønlandske befolkning glæder sig til at træde ind i det næste årtusind med den vision, at vi gennem en folkelig dialog kan fremme det voksende ønske om en for Grønland bæredygtig selvstændighed med vore bilaterale og internationale livlinier i behold.

Ellen Kristensen (V):

Kære kolleger, kære formand og hr. statsministere.

Nu er vi igen kommet til det tidspunkt, hvor vi samles her i Folketingssalen, og traditionen tro står jeg her på talerstolen med en tale til Folketinget og det danske folk, og forventningerne til talen eller mangelen på samme er nok de samme som ved åbningsdebatten sidste efterår.

Men en åbningsdebat er aldrig den samme hver gang, og vi som politikere, en del af et samfund, udvikler os også med samfundet. Selv om det for mange måske kan virke fjernt, kedeligt, gråt og ensomt inde på Borgen, så er det i virkeligheden et sted, hvor der er en varm atmosfære, imødekommenhed og højt til loftet. Det er blot et spørgsmål om at have den rette holdning til tingene, selv stille efter de idealer, man gerne så var i sit samfund og i dagligdagen, og på den måde være med til at præge dagligdagen ved selv at udleve idealerne og

udfylde rammerne for det velfærdssamfund, som vi lægger dagsordenen for.

Vi kan ikke komme uden om, at vi skal repræsentere samfundet, vælgerne, og ikke må glemme den overbevisning, vi er blevet valgt på som politikere. Derfor er det altid vigtigt og interessant og inspirerende for mig at have denne mulighed for at føre en dialog om de rammer, vi i fællesskab skal sætte for velfærd og valgfrihed i samfundet.

Det er også en glæde for mig at have muligheden for at fremkomme med de tanker, informationer og visioner, jeg har for det land, jeg repræsenterer. Kontakten til Grønland er vigtigst af alt i arbejdet, og dér må jeg være den ny teknologi taknemlig for, at den letter arbejdet, med de store afstande, der er mellem Grønland i nord og Danmark i syd. Men nærværet er uundværligt, da udviklingen i Grønland som så mange andre steder er hastig.

Den storslåede natur, som sammen med befolkningen tegner Grønland, er også kendetegnet for, at det er en hård natur, som befolkningen har overlevet i gennem årtusinder. Befolkningen har overlevet i generationer trods de hårde levevilkår, den havde. Den havde stoltheden i sig, stoltheden ved at kunne overleve, stoltheden ved at kunne forsørge sin familie og sig selv, stoltheden ved at have frihed og da stadig være bundet ene og alene af naturens kræfter.

Tingene ændrer sig hurtigt, og vi konfronteres med de ting, som udviklingen har bragt med sig, positive som negative, glædelige som sørgelige, lette som svære, og alle de ting skal vi tage stilling til som politikere her i Folketinget såvel som i Landstinget i Grønland og, vigtigst af alt, hos den enkelte borger i samfundet.

Der er behov for åben debat om de forhold, der også gør sig gældende for befolkningen i Grønland. Hjemmestyret har bestået sine første 20 år, og der er behov for nye visioner, der først og fremmest skal skabe trygge rammer for at få styrket rammerne for et solidt fundament, hvor man derigennem også får skabt en bedre dialog mellem politikere og borgere.

Men under opbygningen af et hjemmestyreapparat, som er blevet større og større, er der også begået store fejltagelser. Jeg mener, det er vigtigt at understrege, at det er min holdning, at man har sat flere ansvarsområder under Grønlands hjemmestyre end det, det magter at administrere i dag.